

USTAWA
z dnia 11 sierpnia 2001 r.

**o szczególnych rozwiązaniach prawnych związanych z usuwaniem skutków
powodzi z lipca i sierpnia 2001 r. oraz o zmianie niektórych ustaw**

Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2001
r. Nr 84, poz. 907, z
2002 r. Nr 10, poz.
90, Nr 153, poz. 1271.

Art. 1.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) powódź - zalanie wodami śródlądowymi w następstwie opadów atmosferycznych, jakie miało miejsce w lipcu i sierpniu 2001 r.,
- 2) osoby poszkodowane - osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych albo utraciły, chociażby czasowo, możliwość korzystania z posiadanej nieruchomości lub lokalu.

Art. 2.

Minister właściwy do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, wykaz gmin lub miejscowości dotkniętych powodzią, z uwzględnieniem art. 36, a także biorąc pod uwagę dane przekazane przez właściwych wojewodów.

Art. 3.

Podatnicy podatku dochodowego:

- 1) od osób prawnych, określonych w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324),
- 2) od osób fizycznych, uzyskujących przychody ze źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764 i Nr 74, poz. 784)

- którzy ponieśli rzeczywiste szkody materialne w związku z powodzią, mogą obniżyć dochód o wysokość straty, o której mowa odpowiednio w art. 7 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 1 oraz w art. 9 ust. 3 i 4 ustawy wymienionej w pkt 2, poniesionej w roku podatkowym obejmującym lipiec i sierpień 2001 r., w okresie najbliż-

szych kolejnych pięciu lat podatkowych; wysokość obniżenia dochodu w danym roku podatkowym określa podatnik.

Art. 4.

1. Kosztami uzyskania przychodów dla podatników, o których mowa w art. 3, poza przypadkami określonymi w ustawach wymienionych w art. 3, są także:
 - 1) wierzytelności odpisane jako nieściągalne, uprzednio zarachowane jako przychody należne, których nieściągalność została spowodowana niewypłacalnością dłużnika wskutek powodzi albo
 - 2) rezerwy utworzone na pokrycie wierzytelności uprzednio zarachowanych jako przychody należne, których nieściągalność została uprawdopodobniona niewypłacalnością dłużnika wskutek powodzi,
 - 3) w jednostkach organizacyjnych będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych uprawnionych, na podstawie odrębnych ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania, do udzielania kredytów (pożyczek):
 - a) wymagalne a nieściągalne kredyty (pożyczki), pomniejszone o kwotę niespłaconych odsetek i równowartość rezerw na te kredyty (pożyczki), zaliczonych uprzednio do kosztów uzyskania przychodów, udzielone przed dniem 31 sierpnia 2001 r. osobom poszkodowanym przez powódź albo
 - b) rezerwy utworzone na pokrycie wymagalnych a nieściągalnych kredytów (pożyczek), o których mowa w lit. a), z wyjątkiem rezerw utworzonych na pokrycie takich kredytów (pożyczek), które zostały udzielone z naruszeniem prawa, przy czym naruszenie to powinno być stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu,
 - 4) poniesione koszty inwestycji rozpoczętych przed dniem 31 sierpnia 2001 r., a zaniechanych do dnia 31 grudnia 2001 r. w związku z powodzią.
2. Przepisy ust. 1 pkt 1-3 stosuje się wyłącznie w przypadku otrzymania od dłużnika kopii oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 5.

1. Podatnicy, o których mowa w art. 3, mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych na zasadach określonych w ustawach wymienionych w art. 3, przy zastosowaniu stawek określonych w Wykazach rocznych stawek amortyzacyjnych, stanowiących załączniki do tych ustaw, zwanych dalej „Wykazami”, podwyższając je o współczynnik:
 - 1) nie wyższy niż 4 - w przypadku środków trwałych wymienionych w pozycjach 04 - 10 Wykazów,
 - 2) nie wyższy niż 6 - w przypadku środków trwałych wymienionych w pozycjach 01 - 03 Wykazów.
2. Stawki amortyzacyjne podwyższone zgodnie z ust. 1 pkt 1, stosuje się do wartości początkowej środków trwałych w pierwszym roku podatkowym ich używania, a w następnych latach - do ich wartości początkowej, pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat ich

używania. Począwszy od roku podatkowego, w którym roczna kwota amortyzacji, obliczona według tej zasady, miałaby być niższa od rocznej kwoty amortyzacji, obliczonej przy zastosowaniu rocznej stawki amortyzacyjnej niepodwyższonej, podatnicy dokonują dalszych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, według rocznej stawki amortyzacyjnej wynikającej z Wykazów.

3. Stawki amortyzacyjne podwyższone zgodnie z ust. 1 pkt 2, stosuje się w każdym roku podatkowym do wartości początkowej środków trwałych.
4. Przepisy ust. 1-3 mają zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych przez podatnika po raz pierwszy do ewidencji (wykazu) środków trwałych i oddanych do używania w okresie od dnia 1 września 2001 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.
5. Wydatki na odbudowę, w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz.U. Nr 84, poz.906) obiektów budowlanych zniszczonych w wyniku powodzi, zwiększają ich wartość początkową. Wartość tę mogą również zwiększać wydatki na remont tych obiektów, o ile nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Dotychczas stosowane do tych obiektów stawki amortyzacyjne mogą być podwyższone przy zastosowaniu współczynnika nie wyższego niż 4 w przypadku odbudowy, albo nie wyższego niż 2 w przypadku remontu tych obiektów.
6. W przypadku ulepszenia uszkodzonych w wyniku powodzi środków trwałych innych niż obiekty, o których mowa w ust. 5, nabytych lub wytworzonych we własnym zakresie do dnia 31 sierpnia 2001 r., dotychczas stosowane do tych środków trwałych stawki amortyzacyjne mogą być podwyższone przy zastosowaniu współczynnika nie wyższego niż 3.
7. Wydatki na remont środków trwałych, o których mowa w ust. 6, mogą zwiększać wartość początkową tych środków, o ile nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. W tym przypadku przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

1. Podatnicy, o których mowa w art. 3, są obowiązani złożyć w urzędzie skarbowym, właściwym dla nich w sprawach podatku dochodowego, oświadczenie o poniesieniu rzeczywistych szkód materialnych w terminie do dnia 30 listopada 2001 r. Oświadczenie, poświadczane przez organ gminy, na terenie której wystąpiła powódź, powinno zawierać co najmniej zwięzły opis szkód, bez konieczności dokonywania ich wyceny.
2. W przypadku zniszczenia wskutek powodzi dokumentów niezbędnych do określenia zobowiązania podatkowego za rok podatkowy obejmujący lipiec i sierpień 2001 r., przyjmuje się wszelkie dokumenty oraz zeznania świadków pozwalające na udowodnienie wysokości przychodów, kosztów ich uzyskania, dochodu (straty), podstawy opodatkowania, należnego podatku oraz wysokości odliczeń od podatku. Obowiązek zebrania tych dokumentów i wskazania świadków ciąży na podatniku.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którym rok podatkowy upłynął przed dniem 1 lipca 2001 r., lecz obowiązek złożenia zeznania wstępnego upływa poczynając od dnia 1 lipca 2001 r.

Art. 7.

1. Podatnicy, o których mowa w art. 3, obowiązani na podstawie ustaw wymienionych w art. 3 do wpłacania zaliczek na podatek dochodowy, którzy od początku roku podatkowego do dnia 31 sierpnia 2001 r., od dochodu wykazanego w deklaracjach na podatek dochodowy za ten okres wpłacili należny podatek wynikający z tych deklaracji, a następnie w deklaracji sporządzonej najpóźniej za październik 2001 r. wykazali stratę, mają prawo w 2001 r. do zwrotu tej części zapłaconego podatku dochodowego, która odpowiada różnicy między kwotą podatku zapłaconego a kwotą podatku należnego za ten okres.
2. Zwrot zapłaconego podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, przysługuje na wniosek podatnika złożony wraz z deklaracją na podatek dochodowy, jeżeli podatnik złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1.
3. Urząd skarbowy zwraca kwotę zapłaconego podatku dochodowego, określoną zgodnie z ust. 1, w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1.

Art. 8.

1. W okresie do dnia 31 grudnia 2002 r. zwalnia się od podatku dochodowego:
 - 1) dotacje, subwencje, dopłaty, zapomogi i inne nieodpłatne świadczenia otrzymane przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych albo od osób prawnych na usuwanie skutków powodzi,
 - 2) darowizny otrzymane przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych na cele, o których mowa w pkt 1,
 - 3) kwoty umorzonych pożyczek przyznanych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych:
 - a) osobom niepełnosprawnym - na cele działalności gospodarczej,
 - b) zakładom pracy chronionej - na cele inwestycyjne- jeżeli w związku z powodzią nastąpiła utrata możliwości spłaty tych pożyczek.
2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, mają zastosowanie do podatników wymienionych w art. 3.
3. Jeżeli przychody, o których mowa w ust. 1, zostały wydatkowane na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych, nie stosuje się przepisów art. 16 ust. 1 pkt 48 ustawy wymienionej w art. 3 pkt 1 oraz art. 23 ust. 1 pkt 45 ustawy wymienionej w art. 3 pkt 2.
4. Zwalnia się od podatku od spadków i darowizn darowizny na rzecz osób poszkodowanych w wyniku powodzi.
5. Zwalnia się od opłaty skarbowej czynności, zaświadczenia i zezwolenia związane z odtwarzaniem dokumentów zniszczonych lub utraconych w wyniku powodzi.
6. Zwolnienia, o których mowa w ust. 4 i 5, stosuje się do dnia 31 grudnia 2003 r.

Art. 9.

1. Posiadaczom gospodarstw rolnych, w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, oraz osobom prowadzącym działy specjalne produkcji rolnej na obszarach dotkniętych powodzią przysługuje pomoc w naturze, udzielana za pośrednictwem gminy.
2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, polega na możliwości nieodpłatnego otrzymania z Agencji Rynku Rolnego pszenicy za zalane przez powódź grunty orne, sady i stawy rybne, zwane dalej „użytkami”.
3. Wysokość pomocy, o której mowa w ust. 1, ustala się przyjmując:
 - 1) 1 tonę pszenicy na 1 hektar użytków - za pierwsze 10 hektarów użytków zalanych przez powódź,
 - 2) 0,5 tony pszenicy na 1 hektar użytków - za obszar przekraczający 10 hektarów użytków zalanych przez powódź.
4. Udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby poszkodowanej, złożony niezwłocznie, nie później jednak niż do dnia 28 lutego 2002 r., w gminie, na terenie której powstała szkoda.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy,
 - 2) określenie wielkości powierzchni zalanych przez powódź użytków.
6. Zarząd gminy, po sprawdzeniu wniosków, niezwłocznie, nie później jednak niż do dnia 15 marca 2002 r., przekazuje je do właściwego terytorialnie wojewody.
7. Wojewoda, po dokonaniu weryfikacji wniosków przekazanych przez zarząd gminy, zgłasza do Prezesa Agencji Rynku Rolnego, niezwłocznie, nie później jednak niż do dnia 31 marca 2002 r., zbilansowane potrzeby poszczególnych gmin w zakresie pomocy, o której mowa w ust. 1.
8. Agencja Rynku Rolnego niezwłocznie po otrzymaniu zbilansowanych potrzeb, o których mowa w ust. 7, udostępnia gminom pszenicę w najbliższym magazynie.
9. Gmina odbiera pszenicę z magazynów, o których mowa w ust. 8, i przekazuje ją osobom poszkodowanym.
10. Przy udzielaniu pomocy, o której mowa w ust. 1, wykorzystuje się rezerwy państwowe.

Art. 10.

Dopłaty do oprocentowania kredytów, zaciągniętych na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych (Dz.U. Nr 13, poz. 60 i Nr 83, poz. 418, z 1996 r. Nr 152, poz. 719, z 1997 r. Nr 80, poz. 504, Nr 107, poz. 690, Nr 121, poz. 770, Nr 158, poz. 1044, z 1999 r. Nr 27, poz. 243, Nr 63, poz. 702, Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 72, poz. 744 i 746), w okresie od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2001 r., z przeznaczeniem na cele wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, dla osób posiadających gospodarstwa rolne lub prowadzących działy specjalne produkcji rolnej, w których wystąpiły poważne szkody wskutek powodzi, mogą być stosowane za okres nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia otrzymania kredytu.

Art. 11.

1. Gminy, o których mowa w wykazie określonym na podstawie art. 2, otrzymujące w 2001 r., na podstawie ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2001 (Dz.U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119, z 2000 r. Nr 95, poz. 1041 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459 i Nr 55, poz. 574), subwencję wyrównawczą, mogą ubiegać się o zwrot części dochodów utraconych z tytułu przysługujących a nie pobranych kwot podatku od nieruchomości, które uległy zniszczeniu wskutek powodzi.
2. Przez utracone dochody, o których mowa w ust. 1, rozumie się kwoty podatku od nieruchomości przysługujące a nie pobrane za drugie półrocze 2001 r. w wyniku wprowadzenia przez gminę zwolnień od tego podatku.
3. Zwrotu, o którym mowa w ust. 1 dokonuje, w ramach części rekompensującej subwencji ogólnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek gminy, zaopiniowany przez właściwego wojewodę, złożony w terminie do dnia 31 października 2001 r.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność zawarcia w nim danych o skutkach finansowych zastosowanych przez gminę zwolnień.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje podziału środków przeznaczonych na dokonanie zwrotu, o którym mowa w ust. 1, proporcjonalnie do utraconych przez gminy dochodów i przekazuje je gminom w terminie do 31 grudnia 2001 r.

Art. 12.

1. Osobom poszkodowanym przez powódź i z tego powodu znajdującym się w niedostatku, przysługuje od Kasy Chorych bezpłatne zaopatrzenie w leki objęte wykazami leków podstawowych, uzupełniających i recepturowych oraz leków, o których mowa w art. 39 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153 i Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116, z 1999 r. Nr 45, poz. 439, Nr 49, poz. 483, Nr 63, poz. 700, Nr 70, poz. 777, Nr 72, poz. 802, Nr 109, poz. 1236 i Nr 110, poz. 1255 i 1256, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 18, poz. 230, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1311 i 1324 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 52, poz. 539), z zastrzeżeniem art. 38 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, poza okazaniem recepty, o której mowa w art. 35 ustawy wymienionej w ust. 1, powinny okazać odpowiednie zaświadczenie wydane przez organ gminy, potwierdzające okoliczności, o których mowa w ust. 1.
3. Osoba realizująca receptę odnotowuje na receptce kod gminy oraz numer zaświadczenia uprawniającego do bezpłatnego zaopatrzenia w leki.
4. Recepty dla osób, o których mowa w ust. 1, zachowują swoją ważność do dnia 31 października 2001 r.

5. Opłatę ryczałtową i częściową odpłatność, za leki o których mowa w art. 37 i 39 ustawy wymienionej w ust. 1, ponosi budżet państwa poprzez odpowiednie zmniejszenie zobowiązań Kas Chorych wobec budżetu państwa z tytułu udzielonej pożyczki, o której mowa w art. 169i tej ustawy.
6. Koszty realizacji recept przez osoby, o których mowa w ust. 1, nieobjęte powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym, za leki o których mowa w art. 37 i 39 ustawy wymienionej w ust. 1, ponosi budżet państwa w sposób określony w ust. 5.
7. Na wniosek Kasy Chorych gminy przekazują dane dotyczące zaświadczeń, o których mowa w ust. 2, obejmujące numery tych zaświadczeń oraz dane identyfikacyjne osób, których dotyczą.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zmniejsza zobowiązania Kas Chorych z tytułu spłaty pożyczki o kwoty wynikające z realizacji przez Kasy Chorych opłaty ryczałtowej i częściowej odpłatności oraz kosztów, o których mowa w ust. 5 i 6, na podstawie zbiorczego zestawienia recept.

Art. 13.

1. Kasy Chorych dysponujące środkami umożliwiającymi wcześniejszą spłatę całości lub części otrzymanej pożyczki, o której mowa w art. 169i ustawy wymienionej w art. 12 ust. 1, mogą przekazać organowi jednostki samorządu terytorialnego właściwej dla terenu dotkniętego powodzią środki na usuwanie skutków zniszczeń dokonanych u świadczeniodawców posiadających zawarte z Kasą Chorych umowy na wykonywanie świadczeń zdrowotnych.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, organ jednostki samorządu terytorialnego właściwej dla terenu objętego powodzią przekazuje świadczeniodawcom do dnia 31 października 2001 r.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zmniejsza zobowiązania Kas Chorych z tytułu spłaty pożyczki o kwoty odpowiadające środkom przekazanym przez daną Kasę Chorych organom jednostek samorządu terytorialnego na usuwanie zniszczeń, o których mowa w ust. 1.
4. Wojewoda dokonuje kontroli celowości i gospodarności wykorzystania środków przekazanych przez Kasy Chorych świadczeniodawcom na podstawie ust. 1; do kontroli mają zastosowanie zasady wynikające z art. 93 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497 i Nr 46, poz. 499).

Art. 14.

Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób oznakowania i realizacji recept realizowanych bezpłatnie na podstawie art. 12, uwzględniając możliwość sporządzenia zbiorczego zestawienia tych recept,
- 2) sposób i warunki przekazywania środków finansowych, o których mowa w art. 13 ust. 1, przez Kasę Chorych organom jednostek samorządu terytorial-

nego oraz przez te organy świadczeniodawcom, uwzględniając w szczególności stopień zniszczenia obiektów i urządzeń wykorzystywanych przez świadczeniodawców.

Art. 15.

1. Organy administracji publicznej działające w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego są obowiązane załatwiać sprawy związane z usuwaniem skutków powodzi w pierwszej kolejności i bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania.
2. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, stronie służy skarga do sądu administracyjnego na bezczynność organu. W sprawach tych przepisów art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.
3. W przypadku stwierdzenia bezczynności organu Naczelny Sąd Administracyjny może wymierzyć temu organowi grzywnę. Orzeczenie o ukaraniu grzywną podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej bez opatrywania go klauzulą wykonalności. Grzywnę wymierza się do wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów.
4. Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny, sądy powszechne i wojewódzkie sądy administracyjne rozpoznają sprawy związane z usuwaniem skutków powodzi w pierwszej kolejności.

Art. 16.

1. Właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego uszkodzonego lub zniszczonego przez powódź może, z kredytu uzyskanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi. (Dz.U. Nr 62, poz. 690 oraz z 2001 r. Nr ..., poz. ...), dokonać spłaty całości lub części kredytu bankowego lub pożyczki bankowej, zaciągniętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na budowę lub remont tego budynku lub lokalu.
2. Kredyt uzyskany na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w ust. 1, nie może zostać przeznaczony na spłatę kredytu lub pożyczki udzielanej ze środków publicznych lub z dopłatami do oprocentowania ze środków publicznych.

Art. 17.

1. Do zbywania z zasobu Skarbu Państwa i zasobów jednostek samorządu terytorialnego nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkaniowe na rzecz osób poszkodowanych, stosuje się odpowiednio art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543).
2. W przypadku budowy lub odbudowy urządzeń infrastruktury technicznej na obszarach dotkniętych powodzią nie stosuje się przepisów działu III rozdziału 7 ustawy, wymienionej w ust. 1.

Art. 18.

1. W okresie do dnia 30 czerwca 2002 r. na obszarach dotkniętych powodzią do wydobywania kopalin pospolitych, określonych w art. 16 ust. 2a ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268), w celu likwidacji szkód powstałych w wyniku powodzi nie stosuje się przepisów tej ustawy.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, wydobywanie kopalin w celu likwidacji szkód powstałych w wyniku powodzi następuje na podstawie decyzji starosty wydanej niezwłocznie po otrzymaniu wniosku.
3. Wniosek o wydanie decyzji na wydobywanie kopaliny, o której mowa w ust. 2, powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie przedsiębiorcy ubiegającego się o decyzję,
 - 2) określenie prawa wnioskodawcy do terenu, na którym ma być wydobywana kopalina,
 - 3) określenie rodzaju kopaliny, która ma być przedmiotem wydobywania, oraz sposobu jej wydobywania,
 - 4) oświadczenie wnioskodawcy, że wydobyta kopalina będzie wykorzystywana w całości do likwidacji szkód powstałych w wyniku powodzi.
4. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się:
 - 1) przedsiębiorcę wydobywającego kopalinę,
 - 2) rodzaj wydobywanej kopaliny,
 - 3) sposób wydobywania kopaliny,
 - 4) teren, na którym ma być wydobywana kopalina,
 - 5) wymagania dotyczące wydobywania kopaliny, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska.
5. Przedsiębiorcy wydobywający kopalinę pospolitą na obszarach dotkniętych powodzią na podstawie koncesji udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują prawo do wydobywania tych kopalin na warunkach określonych w tych koncesjach.

Art. 19.

W okresie do dnia 31 lipca 2002 r. na obszarach dotkniętych powodzią:

- 1) nie stosuje się przepisów art. 82 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 89, poz. 991, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z

2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 72, poz. 747), w stosunku do urządzeń wodnych uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi,

- 2) odwołania od decyzji o pozwoleniach wodnoprawnych, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4-12 ustawy wymienionej w pkt 1, nie wstrzymują wykonania tych decyzji,
- 3) nie wymaga się przeprowadzenia, na podstawie odrębnych przepisów, postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, polegających na remoncie, odbudowie lub odbudowie wraz z modernizacją obiektu budowlanego, dla których wymagane jest uzyskanie:
 - a) decyzji o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
 - b) pozwolenia wodnoprawnego w zakresie wykonywania urządzeń wodnych,
 - c) decyzji ustalającej warunki prowadzenia robót polegających na regulacji wód oraz budowie wałów przeciwpowodziowych, a także robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne - na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych.

Art. 20.

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, po przeprowadzeniu kontroli w jednostkach organizacyjnych znajdujących się na obszarach dotkniętych powodzią, może zaniechać, w całości lub w części, w okresie do dnia 31 grudnia 2001 r., wymierzania kar pieniężnych określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 19 pkt 1, przepisach o odpadach oraz przepisach o ochronie środowiska, o ile naruszenie przepisów nastąpiło w związku z powodzią.

Art. 21.

Środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, określone w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717), mogą być przeznaczone na pomoc pracownikom innego pracodawcy poszkodowanym przez powódź.

Art. 22.

Pracodawca może powierzyć pracownikowi wykonywanie pracy innego rodzaju niż wynikający z nawiązanego stosunku pracy, jeżeli jest to konieczne w związku z usuwaniem skutków powodzi u tego pracodawcy. W takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

Art. 23.

Liczba godzin nadliczbowych przepracowanych przez pracownika w związku z zatrudnieniem bezpośrednio przy usuwaniu skutków powodzi nie podlega wliczeniu do limitu godzin nadliczbowych, o którym mowa w art. 133 § 2 Kodeksu pracy.

Art. 24.

1. Przyczynę usprawiedliwiającą nieobecność pracownika w pracy stanowi faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią.
2. Za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, pracownik zachowuje prawo do odpowiedniej części najniższego wynagrodzenia, określonego przez ministra właściwego do spraw pracy na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy, przez okres nie dłuższy niż 5 dni roboczych.
3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania wobec pracowników, których uprawnienie do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu powodzi lub do innej formy rekompensaty utraconego wynagrodzenia z tego tytułu wynika z odrębnych przepisów.
4. Wynagrodzenie określone w ust. 2 wypłaca pracodawca.

Art. 25.

1. Członkom rodziny osoby, która zmarła w związku z powodzią, przysługuje jednorazowe świadczenie pieniężne w wysokości jednorazowego odszkodowania przewidzianego ustawą z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 166, poz. 1118).
2. W okresie od dnia 1 września do dnia 31 grudnia 2001 r. przy ocenie prawa do zasiłku rodzinnego na członków rodziny osób dotkniętych skutkami powodzi nie stosuje się przepisów dotyczących dochodu uprawniającego do tego zasiłku.
3. Jednorazowe świadczenie pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych ze środków przyznanych z budżetu państwa.

Art. 26.

1. Składki na ubezpieczenie społeczne pracowników w części należnej od płatnika składek oraz odsetki za zwłokę za miesiąc lipiec i sierpień 2001 r. mogą być umorzone na wniosek płatnika składek umotywowany szkodami majątkowymi doznanymi wskutek powodzi.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ubezpieczonych opłacających składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.
3. Należności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników oraz odsetek za zwłokę za III i IV kwartał 2001 r. oraz I i II kwartał 2002 r. od ubezpieczonych rolników, którzy doznali

szkód wskutek powodzi, mogą być umorzone na ich wniosek umotywowany doznaniem szkód w prowadzonym gospodarstwie rolnym.

Art. 27.

Upoważnia się ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do przeznaczania, do dnia 31 grudnia 2001 r., do wysokości 50 mln zł, środków finansowych, o których mowa w art. 39 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691, z 2000 r. Nr 122, poz. 1319 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 637), na cele związane z usuwaniem skutków powodzi.

Art. 28.

Organy udzielające pomocy na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704), których siedziba znajduje się w gminach lub miejscowościach dotkniętych powodzią, nie mają obowiązku składania sprawozdań, o których mowa w art. 35 ust. 2 tej ustawy, za III i IV kwartał 2001 r.

Art. 29.

Skutki finansowe wynikające z regulacji, o których mowa w art. 9 i 18, nie stanowią dla gmin podstawy do ubiegania się z budżetu państwa o rekompensatę niepobranych dochodów bądź poniesionych wydatków.

Art. 30.

W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 88, poz. 553, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718 i Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452, Nr 45, poz. 497, Nr 63, poz. 634, 73, poz. 764, Nr 76, poz. 811) art. 88j otrzymuje brzmienie:

„Art. 88j. Środki powiatowych funduszy przeznacza się na wspomaganie działalności, o której mowa w art. 88 pkt 1-7a, oraz na:

- 1) realizację przedsięwzięć związanych ze składowaniem i unieszkodliwianiem odpadów, w tym współfinansowanie inwestycji ekologicznych o charakterze ponadgminnym,
- 2) inne zadania ustalone przez radę powiatu służące ochronie środowiska i gospodarce wodnej, wynikające z zasady zrównoważonego rozwoju.”.

Art. 31.

W ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na usuwanie skutków powodzi (Dz.U. Nr 62, poz. 690) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady stosowania dopłat do oprocentowania kredytów udzielanych przez banki na usuwanie skutków powodzi.

2. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do osuwisk ziemnych i huraganów.”;

2) w art. 2 w pkt 3 po wyrazach „takie jak:” dodaje się wyrazy „drogi wewnętrzne,”;

3) w art. 3:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zakup lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego o podobnych parametrach, jeżeli remont lub odtworzenie lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego zniszczonego w wyniku powodzi jest niemożliwe albo nieuzasadnione ze względu na zagrożenie powodzią,”

b) w ust. 2 po wyrazach „na budowę” dodaje się wyrazy „lub zakup”;

4) w art. 4 w ust. 1 w pkt 2:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2) 100% wartości kosztorysowej lub ceny nabycia odpowiednio na:”

b) w lit. c) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) zakup lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego, w przypadku kredytu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6.”;

5) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kwota kredytu nie przekracza odpowiednio ceny nabycia albo wartości kosztorysowej przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i 2.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli cena nabycia lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego, lub też wartość kosztorysowa remontu lub odtworzenia budynku mieszkalnego, przekracza iloczyn powierzchni użytkowej uszkodzonego lub zniszczonego lokalu lub budynku i ostatnio ustalonego przez wojewodę wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 2 pkt 4, dopłatą może być objęte oprocentowanie części kredytu w kwocie odpowiadającej temu iloczynowi.”;

6) w art. 6 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku kredytu na zakup lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6.”.

Art. 32.

W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wykonywaniu budżetu państwa w roku 2001 oraz o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 - 2001 (Dz. U. Nr 55, poz. 574) w art. 4 w ust. 5 wyraz „zostaną” zastępuje się wyrazami „mogą zostać”.

Art. 33.

Dopłaty, o których mowa w ustawie wymienionej w art. 31:

- 1) mogą być również stosowane do oprocentowania kredytów udzielanych na usuwanie skutków osuwisk ziemnych, które miały miejsce począwszy od 2000 r.; w przypadku kredytów udzielonych na ten cel przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się art. 4 ustawy, o której mowa w art. 31,
- 2) do oprocentowania kredytów udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na usuwanie skutków powodzi, które miały miejsce począwszy od 1997 r., stosowane są na zasadach dotychczasowych .

Art. 34.

1. Kto wydobywa na podstawie decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 2, kopaliny pospolite i wykorzystuje je na cele inne niż określone w art. 18 ust. 1, wyrządzając szkodę w mieniu, podlega karze aresztu lub grzywny.
2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 35.

Rozporządzenie wydane na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 32, zachowuje moc do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 4 ust. 5 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36.

Przepisy niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio do osób poszkodowanych skutkiem osuwisk ziemnych lub huraganów.

Art. 37.

Przepisy art. 23 i 24 stosuje się także do przypadków usuwania skutków powodzi i niemożności świadczenia pracy przez pracownika w związku z powodzią, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy, nie wcześniej jednak niż przed początkiem powodzi.

Art. 38.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 31, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.